ποίαν ἔλαβον τῆς περὶ τὰ καλὰ προθυμίας σου ἰδέαν. μὲ τοῦ γραμματοφόρου, ὅστις μέλλει νὰ ἔλ-
θῃ καθ' ἑκάστας τὰς ἡμέρας, ἐλπίζομεν νὰ λάβωμεν γράμματά σου, δηλωτικὰ ὅλων τούτων, ὅσα ἐπιθυμοῦμεν
νὰ μάθωμεν, μάλιστα δὲ τῆς ὑγείας σου, καὶ τῶν περὶ σὲ ἐπιτηδείων ἀνδρῶν. εἶτα δὲ καὶ περὶ τῆς Εὐριπί-
δου μεταφράσεως, ἐὰν γίνεται, καὶ κατὰ τίνα γίνεται τρόπον, διὰ νὰ στέλλω δηλαδὴ ἢ νὰ στείλω φύλλον, καὶ
διὰ νὰ ἠξεύρω συντόμως, προστάττω, ὅσα ἐπιθυμεῖς, ἐπιμελῶς νὰ πέμψῃς φύλλον τοῦ ἐνδοξοτάτου σου-
του. παρακαλοῦμεν εἶναι νὰ ἔχῃς εἰς χεῖρας τὸν Ἡλιόδωρον, καὶ τὸν Πρόδρομον τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης
(ἐὰν δύνασαι αὐτόθεν νὰ λάβῃς παρ' αὐτοῦ), καὶ νὰ παραθέσῃς εἰς αὐτοὺς λόγους, ὅσα ἔγραψεν ὁ εὐγενὴ-
ς τοῦ Κοραῆ, ὅστις μόνος εἶναι ἱκανὸς καὶ νὰ κυβερνήσῃ, καὶ νὰ δείξῃ τὸν τρόπον, κατὰ τὸν ὁποῖον πρέ-
πει νὰ κυβερνᾶται, τῆς συγγραφῆς τοῦ πρώτου καιροῦ παρὰ τοῦ ὅλου τῶν ἑλλήνων. ἡ τρέχουσα μαθημα-
τικῶν καὶ φυσικῶν πραγματειῶν εἶναι τώρα πρὸς τέλος. καθ' ἑκάστας τὰς ἡμέρας προσμένομεν τὸν Ἰσοκρά-
την, τελειωμένον παρὰ τοῦ αὐτοῦ Κοραῆ. ὑγίαινε φίλε, καὶ τοὺς ἄλλους φίλους. ἀλλ' ὁ Γερμανὸς ποῦ;
ὁ σὸς αὐταδελφὸς ἀεὶ Στέφανος. 1807: αὐγούστου 13: ἐκ Βιέννης.

Πρὸς τὸν Λαρίσσης Γαβριήλ.

„ Ἔφθασε καὶ ἐνταῦθα ἡ χρυσῆ φήμη, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐγνώσθη, ὅτι εἶσαι πρόνοια θεοῦ εἰς τὸν λαὸν τῆς Λαρίσ-
σης, καὶ μετ' ὀλίγον τοῦ ἐγκαταλείψει διὰ τὸν θάνατον τῶν δύο αὐτοῦ ἀρχιερέων, οἵτινες ἔμειναν ἐλλειπεῖς
ἐπιμελείας ἀγαθῆς αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, διὰ νὰ διατηρήσῃ πόσον εἶναι διάφορον τὸ σκότος παρὰ τὸ φῶς,
καὶ πόσον εἶναι γλυκεῖα ἡ χαρὰ παρὰ τὴν φρικτὴν καὶ ἀνυπόφορον στενοχωρίαν. εἶναι ἁρμόδιον
θεοπρόβλητε ἱεράρχα, νὰ εἴπω ἐνταῦθα τὸ τοῦ θεολόγου, πάλιν τὸ σκότος λύεται, πάλιν τὸ φῶς ὑφίστα-
ται. τὸ ἀληθὲς τέθειται τὸ φῶς ἐπὶ τὴν λυχνίαν. τὸ λάμπον τὸ φῶς τῶν φιλοσοφικῶν, καὶ φιλανθρώ-
πων προτερημάτων ἤρχισεν ἤδη τὸν ζόφον, τὸν καταστήσαντα τῆς Λαρίσσης αὐτῶν, διὰ νὰ λύσωσι
(ἤδη δὲ καὶ νὰ πράξωσι) τὰ καλὰ ἔργα, καὶ νὰ δοξάσωσι τὸν οὐράνιον πατέρα. διὰ τοῦτο ἐγὼ αὐτὸς
συγχαίρω διὰ τῆς παρούσης μου ἐπιστολῆς ὄχι μόνον τῆς ἱεραρχικῆς σου κορυφῆς, διότι εὑρῆκε πρέποντα
σκεῦος νὰ κοσμῇ αὐτὴν τῶν Γρεβενῶν αὐτὸ τὸ τῆς Λαρίσσης ἐπιτηδειότατον θεῖον, ἀλλὰ μετὰ τὸν Λαρισ-
σαῖον ὁ Λαρισσαῖος, διότι ἠξιώθημεν νὰ ποιμαινώμεθα ἀπὸ ἄλλον ἀρχιερέα καλόν, καὶ φιλόσοφον
ποιμένα. Ἰὼ εὐδαίμονες, συνέλθετε σήμερον! νὰ θερμαίνῃ τὸν ἐνδόξως ἀναθρεψάντων ἡμῶν. σὺ ἠμπορεῖς νὰ
κολάσῃς τῶν συγγενῶν τῆς λάθρα γυμνώσῃ. σὺ θέλεις πρεσβεύσῃς βέβαια τὸν φραγμὸν κατὰ τὸν
Προφήτην Ἡσαΐαν, εἰς τὸν ἱερὸν ἀμπελῶνα, διότι ἔστι θέλεις φωτίσῃς τοὺς πνευματικοὺς ὑπηκό-
ους μὲ τὸ λαμπρὸν τῆς φιλοσοφίας, καθὼς ὁ προφητικὸς λόγος ἄριστα ἐξηγεῖ ὁ ἱερὸς Κλήμης ὁ Ἀ-
λεξανδρεύς. ἐν χαρᾷ λοιπὸν ἅπας ὁ ἐκεῖ τοῦ θεοῦ λαός, εὐχόμενος ὁλοψύχως ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ
θρόνου εἰς πολλὰ ἔτη χαίρωσι. Μὴ ἤθελε ἔσομαι, δέσποτά μου, νὰ τὸ ἀποχαιρετήσω μὲ τὰ ἀνάξια
λόγια, ἀν ἡ φήμη, καὶ οἱ ἐνταῦθα γνώριμοί της, ὅτι ἔγραψεν Ἰωάννης Ἰωαννίδης, καὶ ὁ αὐταδελφὸς τοῦ Ἀ-
λέξανδρος Δομπόλη δὲν μὲ ἐβεβαίωναν τὸ ἀπόθνησκες ἦθός σου, καὶ τὰ ἄλλα καλὰ προτερήματα. διὰ
ταῦτα λοιπὸν καὶ ἐθάρρησα, καὶ ἔγραψα πολλὰ περὶ τοῦ νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μεταλάβω, καὶ νὰ μάθω:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens